

Panny Márie Bohorodičky

Lk 2, 16 – 21

1 Január 2024

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnes je sviatok p. Márie Bohorodičky. Zakončujeme vianočnú oktávu. Sviatočné dni sa postupne zmenia na všedný život. Nemusí to byť na škodu. Tak to bolo v živote sv. Rodiny, tak je to aj v živote každej rodiny. To neobvyčajné sa stane obvyčajným. Aj pre Máriu po dňoch radosti z narodenia dieťaťa, po návštevách, ktoré sa prišli Ježišovi pokloniť, nastal všedný život. Tak ako v každej rodine, aj v tej svätej určite pri práci a povinnostiach nastúpili aj drobné radosti všedného dňa. Prvý úsmev novorodenca, prvý spokojný pohľad, prehlbovanie vzájomného vzťahu, ktorý vzniká odkázanosťou dieťaťa na matku. Obvyčajné veci, ktoré ale každá mama vníma najmä svojim srdcom, vie byť za ne vďačná, vie sa z nich spolu s darom dieťaťa tešiť.

Mária v tom všetkom ešte videla aj Boha, ktorý koná v jej živote. Vnímala potvrdenie toho, čo jej povedal anjel už vo chvíli zvestovania. Hovorí sa, že každý začiatok má svoje čaro. Preto ani pre nás nie je nikdy na škodu pripomenúť si milosť začiatku v našom vzťahu s Bohom. Mária vedela z tohto začiatku čerpať počas celého svojho života – aj vtedy, keď jej nebolo práve ľahko. Práve milosť začiatku, jej stretnutia s Bohom cez udalosti, cez posolstvá, cez modlitbu jej dávali silu prekonávať rôzne prekážky a zábrany. Na tomto základe vznikali vzťahy, ktoré jej pomáhali kráčať ďalej. V tom všetkom je Mária príkladom aj pre nás.

Dnes sme ešte raz čítali evanjelium o poklone pastierov pri jasličkách. Naša pozornosť ale bola upriamená na Ježišovu matku, ktorá si všetky tieto udalosti chránila vo svojom srdci a premýšľala o nich. Jej premýšľanie bolo modlitbou jej srdca. Bolo zároveň oslavou Boha. Pre nás je často modlitba len povinnosťou a povinnosti nemáme príliš radi. Mária je ale príkladom nového vzťahu k Bohu. V modlitbe videla zdroj čistej vody pre seba, pre svoje srdce. Nemusela odriekať mnoho slov – to, čo vo svojom srdci povedala, vychádzalo z jej života a zároveň ho posväcovalo. Spomeňme si preto aj my na chvíle, kedy nás modlitba v živote podržala, kedy nám pomohla a dala silu stáť.

Mali by sme sa naučiť jemnému rozlíšeniu skutočnej modlitby, ktorá vychádza z nášho srdca a „modlitby“ slov. Skutočná modlitba nás privádza k poznaniu, že Boh koná. Pokiaľ zostaneme len pri slovách, sme presvedčení, že to ja musím teraz konať. Ja musím odrecitovať ešte desiatok ruženca, ja musím zvládnuť ešte tri žalmy z večernej modlitby cirkvi.

Evanjelium ďalej spomínalo zákon, ktorý predpisoval jednotlivé skutky pred Bohom – akým bola aj obriezka. V druhom čítaní ale apoštol Pavol hovoril o prekonaní Zákona Ježišom Kristom. Hovorí, ako sme sa v Kristovi stali aj my božími synmi a dcérami. Je to ale vzťah, ktorý treba pestovať, vzťahy sú vždy obojstranné. Aj my musíme s pomocou cirkvi, s pomocou Márie budovať tento vzťah božích synov a dcéry. To je to narodenie živého Ježiša Krista v našom srdci. Bez neho nemôžeme mať účasť na spáse Ježiša Krista.

Mária je matkou Ježiša a Ježiš nás oslobodzuje k novému vzťahu k Bohu, dáva nášmu životu s Bohom nový rozmer. Mária sa tak cez Ježiša stáva aj našou matkou. Stáva sa duchovnou matkou nášho nového synovstva, nášho nového postoja synov a dcér Boha. Preto aj nás môže sprevádzať na našej

ceste viery. Preto sa na ňu obraciame ako na našu Matku, ktorá kráča s nami na našej ceste životom. Spolu s celou cirkvou nás sprevádza na tejto ceste. Preto ju aj voláme matkou cirkvi. A preto ju dnes prosíme, aby kráčala s nami počas celého roka 2024.

Viliam Arbet